

12 januari 1923 – 14 april 2010

In de Verenigde Staten zijn er nog steeds 20 staten die op scholen lijfstraffen aan kinderen toestaan. Zelfs voor tieners. Mensen die ontzet zijn over deze feiten en de gevolgen daarvan voor de toekomst realiseren, zullen alle boeken van Alice Miller begrijpen. Zij zullen ook begrijpen, waarom deze auteur zich zo sterk inzet de samenleving van zijn onwetendheid te bevrijden. Ze toont met de hulp van haar boeken, artikelen, flyers, interviews en antwoorden op e-mail van lezers op haar website, dat kindermishandeling zoals slaan en VERNEDERING niet alleen ongelukkige en verwarde kinderen produceert, destructieve tieners en beledigende ouders, maar daarmee ook een verwarde, irrationeel functionerende samenleving.

Alice Miller ziet de wortels van het wereldwijde geweld gelegen in het feit dat kinderen worden geslagen over de hele wereld, vooral tijdens hun eerste levensjaren wanneer hun brein gestructureerd wordt. De beschadigingen als gevolg van deze praktijk zijn verwoestend, maar helaas nauwelijks opgemerkt door de maatschappij. Hoewel de feiten gemakkelijk te begrijpen zijn: als het kinderen verboden is om zich te verdedigen tegen het hun aangedane geweld, moeten ze de natuurlijke reacties zoals woede en angst onderdrukken en ze kwijten deze sterke emoties later als volwassenen tegen hun eigen kinderen of hele volkeren.

Alice Miller illustreert deze dynamiek in haar 13 boeken door niet alleen gebruik te maken van haar casuïstiek maar ook aan de hand van haar talloze studies over de biografieën van dictators en beroemde kunstenaars. Het vermijden van deze kwestie in alle samenlevingen die haar bekend zijn heeft tot gevolg dat zeer irrationeel gedrag, wreedheid, sadisme en andere perversiteiten volledig ongestoord in families geproduceerd worden, die hun recht baseren op het "disciplineren" van hun kinderen en dat de producten beschouwd kunnen worden als "genetisch conditioning." Alice Miller denkt dat alleen door bewust worden van deze dynamiek we de keten van geweld kunnen breken en ze wijdt haar levenswerk aan deze verlichting.

In de afgelopen jaren ontwikkelde Alice Miller een therapeutisch concept dat ons voorstelt om onszelf te confronteren met onze geschiedenis en die te erkennen en daarmee de nog steeds onbewuste, maar zeer actieve angst van het vroeger mishandelde kind te verminderen.

Wanneer we erin slagen om uiteindelijk onze gerechtvaardigde woede, verontwaardiging in plaats van deze te ontkennen kunnen we volledig groeien en autonoom worden. Want het is deze angst uit de kindertijd van de misbruikende ouders die volwassenen ertoe aanzet om hun eigen kinderen te misbruiken, alsook om te leven met ernstige ziekten in plaats van de eens verduurde wreedheden serieus te nemen. Talloze esoterische en "spirituele" aanbiedingen dienen om de nog volledig ontkende pijn ten gevolge van de eens ondergane martelingen te verduisteren.

Alice Miller ervaart dat haar ontdekking, ondanks zijn tragische aspecten, eigenlijk heel veel optimistisch opties bevat, omdat het de deur opent naar bewustzijn en naar bewustwording van de realiteit van de kindertijd en daarmee van de bevrijding van zijn vernietigende gevolgen. Sinds een aantal jaren begrijpt ze haar zoektocht naar de realiteit van de kindertijd als een scherpe oppositie tegen de psychoanalyse, die, volgens haar, in de oude traditie blijft van het kind de schuld te geven en de ouders te beschermen. Om deze reden heeft zij haar lidmaatschap aan de International psychoanalytische vereniging al in 1988 opgezegd.

Bron: www.alice-miller.com